

Herudover er der, som et led i regeringens handlingsplan for ligestilling, forslag om en justering af de godtgørelsesbestemmelser vedrørende ligebehandlingsspørgsmål, som ikke vedrører graviditet og barsel.

Lovforslaget har været til høring i Ligestillingsrådet, DA, LO, FTF og AC.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til §§ 1-4

Forslaget svarer til §§ 1-4 i den nuværende lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Til § 5

I stk. 1 er indsat en præcisering af reglerne om udøvelse af selvstændigt erhverv. Bestemmelsen svarer til art. 4 i direktiv 86/613/EØF.

Til § 6

Forslaget svarer til § 6 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Til §§ 7-10

Forslaget svarer til §§ 1-4 i lov om barselorlov m.v.

Til § 11

Forslaget svarer til § 7 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Til § 12

Forslaget svarer til § 5 i lov om barselorlov m.v. og dækker tillige indholdet af § 10 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Til § 13

Stk. 1 svarer til § 11, stk. 1, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

I forslag til stk. 2 foreslås, at kompetencen til at meddele dispensation fra ligebehandlingsreglerne i forslagets §§ 2-6 henlægges til Ligestillingsrådet. I den nuværende ligebehandlingslovs § 11, stk. 2, er kompetencen hos arbejdsministeren efter indhentet udtalelse fra Ligestillingsrådet og det ministerium, hvorunder spørgsmålet hører.

Kompetenceomlægningen vil forenkle proceduren og styrke Ligestillingsrådet i ligestillingsarbejdet.

I henhold til § 11, stk. 3, i den nuværende ligebehandlingslov kan arbejdsministeren inden for nærmere afgrænsede områder bestemme, at afgørelser i henhold til stk. 2 (positive særforanstaltninger) træffes af den minister, hvorunder det pågældende område hører.

Denne bestemmelse har aldrig været anvendt. Det foreslås derfor, som nyt stk. 4, at den erstattes af en bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren efter indstilling fra Ligestillingsrådet og efter forhandling med den minister, hvorunder spørgsmålet hører, kan bestemme, at der inden for visse områder ikke skal søges dispensation.

Det er hensigten at udarbejde en bekendtgørelse, der opregner de foranstaltninger, der kan iværksættes uden dispensation.

Baggrunden for bestemmelsen er, at høringsproceduren i de eksisterende dispensationsregler er langsommelig, når det drejer sig om tilbagevendende foranstaltninger, der sjældent giver anledning til afslag.

Forslaget vil derfor lovliggøre en række foranstaltninger, hvor iværksætterne glemmer at søge dispensation. Forslaget vil antagelig tillige virke motiverende for dem, der er betænkelige ved at skulle igennem en langsommelig procedure.

Til § 14

Forslaget svarer til § 8 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Til § 15

Forslaget svarer til § 9 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v., idet der dog foreslås en justering af godtgørelsesniveauet fra 26 ugers løn til 39 ugers løn, svarende til godtgørelsesniveauet for usaglig opsigelse i Hovedaftalen mellem LO og DA.

Til § 16

Til opfyldelse af folketingsbeslutningen indeholder stk. 1 et forslag om, at en lønmodtager, der afskediges under graviditet, barsel, adoption eller i øvrigt i forbindelse hermed, f.eks. fordi lønmodtageren har været fraværende af disse årsager, jf. § 9, skal have mulighed for at nedlægge påstand om, at afskedigelsen underkendes, således at lønmodtageren bevarer ansættelsen eller genansættes med bevarelse af sine ansættelsesretlige rettigheder, som f.eks. anciennitet.